

14/09/2022

Обръщение на Българския патриарх Неофит за празника Въздвижение на честния и животворящ Кръст Господен

ОБИЧНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ,

В трудно и тежко за всички нас време на различни изпитания за вярата ни и за нашата светла надежда, празникът на Всемирното Въздвижение на светия Кръст идва, за да ни укрепи и да ни даде нови сили в християнския ни живот, в свидетелството ни за Господа и за Неговата славна победа над смъртта и цялото зло в света, в който живеем. Идва, за да ни припомни още веднъж, че пътят към светлината и живота, към Царството Божие – истинското ни небесно Отечество, е път кръстен, който всеки от нас и всички заедно, като общество, трябва да извървим: така, както пръв извървя този път до Възкресението Сам Спасителят, Който и днес казва на Своите ученици: „който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва“ (Марк 8:34).

Пътят на Кръста е този, който всеки от нас извървява на първо място вътре в самия себе си – във ветхия човек в нас, който е разпнат заедно с Господа, „за да бъде унищожено греховното тяло, та да не бъдем вече роби на греха“ (Рим. 6:6). „Разпнах се с Христа, пише свети апостол Павел, и вече не аз живея, а Христос живее в мене“ (Гал. 2:19-20). Този е от самото начало на християнството светлият идеал, с който живеят всички онези, които са Христови. Този идеал предполага отричане от себе си и цялостно посвещаване на Онзи, Който „заради нас, човечите, и заради нашето спасение“ (Символ на вярата, 3) пръв беше прикован на Кръста и умъртвен, за да проправи за всички нас пътя към живота, и Който беше предупредил: „в света скърби ще имате; но дерзайте: Аз победих света“ (Йоан 16:33). За да победим обаче, не можем да не минем и през скърбите и кръста, отреден за всекиго от нас.

В този смисъл пътят на Кръста е и начинът, по който живеем в света. Този свят, който знаем, че „цял... лежи в злото“ (1 Йоан. 5:19), всекидневно поставя изпитания пред християнската ни съвест, постоянно ни заставя да правим своя личен избор между добро и зло, между светлината и тъмнината, между живота и смъртта. В същото време не трябва да забравяме и че същият този свят е бил целият изкупен чрез Кръстната жертва на Господа, Който заради това се въплъти и стана Човек – за да го спаси и обнови: „... Защото Бог не проводи Сина Си на света, за да съди света, а за да бъде светът спасен чрез Него“ (Йоан 3:17).

И затова от нас се очаква да проявяваме същата състрадателност и любов, същото милосърдие и човеколюбие към всекиго и всичко около нас, които пръв ни е засвидетелствал Сам Бог, Който „... толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има

живот вечен“ (Иоан 3:16).

Нека следваме вярно и неотклонно кръстния път, който ни е отреден. Да понасяме изпитанията, които едно след друго се изправят пред нас, и да се борим с изкушенията вътре в нас, за да имаме надежда, че ще бъдем и ние участници в тази победа, която пръв Господ извоюва на Своята Голгота. Най-много от всичко обаче да имаме любов към Бога и към ближния и да показваме тази любов в дела на милост и състрадание. Да страним от греха на гордостта и егоизма, и да пазим изконните християнски добродетели, важно място сред които имат смирението и търпението, помнейки добре, че спасен ще бъде не горделивият, нито онзи, който бяга от своя кръст, а само този, „който претърпи докрай“ (Мат. 10:22).

Силата и победата на честния и животворящ Кръст Господен да бъдат с всички нас!

Честит и благословен празник!

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

bg-patriarshia.bg